

असमान (3. अ + स^०) adj. ungleichartig, unebenbürtig VS. 3, 23.
असमावृत्ति (von 3. अ + समावृत्ति) adj. der seine Lehrzeit noch nicht überstanden hat M. 11, 157. Diese Lesart scheint uns vor असमावर्तक und असमावृत्तक den Vorzug zu verdienen.

असमृद्ध (3. अ + स^०) adj. dessen Wunsch vereitelt ist AV. 1, 27, 2. 3.
— Vgl. u. अर्थ mit सम्.

असमृद्धि (3. अ + स^०) f. das Misslingen, Verunglücken AV. 5, 7, 1. व्यृद्धयो या असमृद्धयो या अस्मिन् 14, 2, 89. पूर्वाभिरसमृद्धिभिः M. 4, 137.

असमेषु (1. अ^० + इषु) m. = असमवाण TRIK. 1, 1, 37.

असमौन्नम् (2. अ^० + औ^०) m. N. pr. HARIV. 2038. fg.

असंप्रति (3. अ + संप्रति) adv. gaṇa तिष्ठद्वादि, dem Augenblick, den Verhältnissen nicht entsprechend: पञ्चैव संप्रति द्रव्यो यच्चसंप्रति तन्नो ऽयमग्निर्वैद्यकर्मणः स्वर्गे लोके दधातु CAT. Br. 9, 3, 4, 49. P. 2, 1, 6.

असंबद्ध (3. अ + स^०) adj. 1) in keiner näheren Verbindung stehend, fern stehend: मतोन्मत्तार्ताध्यधीर्नैर्बालेन स्थविरेण वा । असंबद्धकृतश्चैव व्यवहारो न सिध्यति ॥ M. 8, 163. nicht verwandt ÇĀk. Cu. 154, 5 (im Prākṛt). — 2) unzusammenhängend, ungereimt GĀṬĪDH. im ÇKDR. पारुष्यमन्तं चैव पैरुन्यं चापि सर्वशः । असंबद्धप्रलापश्च (KULL.: सत्यस्यापि राजदेशपौरवार्तादिर्निःप्रयोजनं वर्णनम्) वाक्यं स्यात्तुर्विधम् (कर्म) ॥ M. 12, 6. असंबद्धप्रलापिन् Mṛkśh. 146, 19. Vgl. ÇĀk. 16, 8 (im Prākṛt). — 3) Unzusammenhängendes —, Ungereimtes sprechend: असंबद्धः खल्वसि Mṛkśh. 146, 6.

असंबाध्य (3. अ + स^०) 1) adj. f. आ unbeeengt, geräumig, weit, gross: लोकान्प्रकाशयतो ऽसंबाधानुग्राहयतः KĪND. Up. 7, 12, 2. सभा MBh. 2, 345. आसवयान् 1282. गङ्गा 1, 6458. भागीरथीव्रतम् 6459. असंबाधशतद्वारैः 6966. 3, 11874. von einem Wagen R. 3, 28, 30. — 2) f. °धा N. eines Metrums (4 Mal — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (IX, 1). — 3) n. Unbeeengtheit, offener Raum: असंबाधे पृथिव्या उरौ लोके नि धी-पस्व AV. 18, 2, 20.

1. असंभव (3. अ + स^०) m. VS. 40, 10. s. u. संभव.

2. असंभव (wie eben) adj. s. u. संभव.

असंभव्यम् (von 3. अ + संभव्य) adv. auf unbegreifliche, ausserordentliche Weise: असंभव्यं पराभवन् AV. 5, 18, 12. 19, 11.

असंभाव्य (3. अ + स^०) adj. unbegreiflich, unmöglich: श्रुत्वैतदसंभाव्यम् KATHĪS. 6, 147. °व्यम् adv. auf unbegreifliche, ausserordentliche Weise: तानसंभाव्यं पराभावयत् AIR. Br. 3, 39. MBh. 13, 272.

असंभूति (3. अ + स^०) f. VS. 40, 9. CAT. Br. 14, 7, 2, 13. s. u. संभूति.

असंभूताद्यिन् (3. अ-सं + आद्यिन्) adj. subst. ohne Einwilligung des dabei Betheiligten nehmend, Dieb MBh. 12, 5969.

असंमित (3. अ + स^०) adj. ungemessen, maasslos: तस्मादिमा अतिरिक्ता असंमिता घोषधयः प्रजायते CAT. Br. 1, 9, 2, 30. 2, 5, 1, 16.

असंमृष्ट (3. अ + स^० von मृष्ट) adj. ungereinigt, ungescheuert: असंमृष्टो जायसे मात्रोः RV. 5, 14, 1. अग्निमग्नीतसंमृडीत्यसंमृष्टमेव भवति संप्रेषितम् CAT. Br. 2, 5, 2, 19. KĪTJ. Çr. 5, 5, 6.

असंमोष (3. अ + स^०) असंमोषधर्माणो बुद्धाः rien n'échappe à la connaissance des Buddhas (?) BURN. Intr. 174.

असरु m. N. einer aromatischen Pflanze, Blumea lacera DC., ÇABDAK. im ÇKDR.

असर्ववीर (3. अ + सर्व-वीर) adj. seine Leute nicht voll beisammen habend AV. 9, 2, 14.

असंशयत् und असंशयत् (3. अ + स^०) adj. theils stark, theils schwach declin.; häufig die m.-Form bei f. - subst. nicht stockend, nicht versagend oder verstehend, von Flüssigkeiten, von der Milchkuh und Aehnlichem; dann übertragen auf Spenden und Gaben überhaupt: असंशयती दिवे दिवे । इका धेनुमती डुहे RV. 8, 31, 4. डुकानो धेनुं पिप्युषीमसंशयत् 2, 32, 3. या ते अग्रे पर्वतस्येव धारासंशयती पीपयदेव चित्रा 3, 57, 6. प्र ते धारा असंशयती दिवो न यन्ति वृष्टयः 9, 57, 1. 62, 28. (अश्विनौ) असंशयती मघवद्यो हि भूतम् 7, 67, 9. युवेर्दानाय सुभरा असंशयतः 1, 112, 2. असंशयती भूरिधारो पयस्वती (आवापयित्री) 6, 70, 2. उरुव्यवसा माहिनी असंशयती 1, 160, 2. द्वारो द्वावीरसंशयतः 142, 6. 1, 13, 6. — subst. (mit Auslassung von धारा) f. pl. असंशयतम् unversiegbliche Ströme: तस्मा अर्थयति दिव्या असंशयतः RV. 2, 23, 4. 9, 73, 4. 74, 6. 83, 10. — instr. असंशयता adv.: ते धेनुः सुडुघा जातवेदे ऽसंशयतेव समना संवर्धुक् RV. 10, 69, 8.

असंशयिन्स (3. अ + स^०) adj. dass.: या नो ददेते त्रिरक्षसंशयिणी RV. 9, 86, 18.

असंसत् (3. अ + स^०) adj. nie schlummernd: अग्रे रजते असंसतो अन्नराः RV. 1, 143, 3.

असक्त (3. अ + सक्त) 1) adj. f. आ nicht im Stande Etwas zu ertragen: कालेतिपासक्तः KATHĪS. 9, 37. die Geduld verlierend, ungeduldig 6, 114. — 2) n. Mitte der Brust H. c. 124.

असक्त (3. अ + स^०) 1) adj. f. आ nicht im Stande Etwas zu ertragen: विरकासक्तं मनः KATHĪS. 15, 87. missgünstig, eifersüchtig MEGH. 53. VIKR. 53. im Prākṛt 32, 12. RATN. 42, 6. — 2) m. Feind H. 729. — 3) n. das Nichtertragen, Nichtdulden: परगुणासक्तम् = असूया P. 8, 1, 8, Sch.

असक्त्य (3. अ + स^०) adj. der keinen Genossen hat M. 7, 30, 55. allein-stehend, isolirt: एकमसक्त्यमगारम् P. 5, 1, 113, Sch. 1, 1, 21, Sch. Davon nom. abstr. °यता M. 6, 44.

असक्त्यवत् (3. अ + स^०) adj. ohne Genossen M. 6, 42.

असहिष्णु (3. अ + स^०) adj. unverträglich, zänkisch, missgünstig KATHĪS. 24, 6. अन्योऽन्यमसहिष्णुः VID. 66. Davon nom. abstr. °लुता Unverträglichkeit, Missgunst: कष्टा हि स्त्रीणामन्यासहिष्णुता KATHĪS. 22, 154. मुन्नवन्धुन्नेषसहिष्णुता PHART. 2, 42.

असह्य (3. अ + स^०) adj. f. आ nicht zu ertragen, nicht zu bezwingen: इन्द्रस्य बाहू SV. II, 9, 3, 2. यन्तिपया R. 1, 26, 30. °वात RT. 1, 10. °वे-गम् (रथम्) R. 5, 43, 15. दुःखानि 37, 10. °पीठ RAGH. 1, 71. °वेदन KUMĀRAS. 4, 1. °परिखम् (पुरम्) R. 2, 70, 1. द्वियामसह्यः सुतराम् RAGH. 18, 24. तेषां देवानां सर्वसहं मनः । असह्यं तु मनुष्याणाम् KATHĪS. 15, 84. (वाणाम्) असह्यमग्निश्चपि RAGH. (ed. Calc.) 3, 63.

असाक्षिक (von 3. अ + साक्षिन्) adj. wozu keine Zeugen da sind: असाक्षिकेषु त्वर्येषु M. 8, 109.

असाद (3. अ + साद्) adj. sitzlos, nicht sitzend: असादा ये च सादिनः AV. 11, 10, 24.

असाधन (3. अ + सा^०) adj. der Hilfsmittel beraubt PĀNĪKĀT. II, 1 = HIT. I, 1.

असंतापिक (3. अ + संतापि^०) adj. P. 6, 2, 155, Sch.